

de økologiske varer skulle friholdes for de gensplejede ting, ikke til afstemning, fordi det flertal, der skulle have sikret det, bl.a. Enhedslisten, ikke var til noget som helst i den her sammenhæng.

Derefter var vi selvfølgelig nødt til at finde et flertal for en linje, som var knap så god som den, vi havde ønsket, men som trods alt er et væsentligt fremskridt i forhold til den nuværende situation, og nogle af de parter, som er med i den, har ønsket, at pinden skulle udgå, fordi de ikke var enige i den. Det er forklaringen, og så har hr. Hindrup Andersen foranlediget forløbet genopfrisket, så alle andre også kender det.

Konklusionen er, at Enhedslisten i virkeligheden svigter hele sit internationale ansvar ved udelukkende at satse på, at Danmark bare kan vedtage regler for sig selv, men ikke også har det andet aspekt med, nemlig at vi skal påvirke udviklingen internationalt. Det er en stor skam, og det er især en skam for et parti, som en gang imellem kalder sig socialistisk.

Tove Lindbo Larsen (S):

Folketingets forretningsorden indebærer mange muligheder for at få belyst emner og få besvaret spørgsmål. Det gælder jo både i udvalgene og i salen og selvfølgelig også under en forespørgsel.

Spørgsmål om Codex Alimentarius har da også været behandlet såvel i Sundhedsudvalget og i Europaudvalget som i samråd. Man kan jo så stille spørgsmålet, om der er behov for denne forespørgsel, ikke mindst set i forhold til beretning nr. 7 i Europaudvalget om Folketingets behandling af WTO-sager. Den blev enstemmigt vedtaget.

Men når nu forespørgslen er stillet for at præcisere holdningerne, er det også godt nok. Det kan være god pædagogik at gentage, helst på en interessant måde.

De to emner, som Codex Alimentarius-komiteerne skal behandle i nær fremtid, er fødevarernes eventuelle indhold af pesticidrester og forbedring af mærkningsreglerne, og jeg vil kommentere begge emner.

Socialdemokratiets overordnede politik er at prioritere forbrugerbeskyttelsen højt. Helt enkelt kunne man sige, at forbrugeren ikke må udsættes for sundhedsrisici eller vildledning. Det gælder for såvel fødevarernes indhold af pesticidrester som mærkning af fødevarer.

For at kunne leve op til disse regler er det nødvendigt at udarbejde regler for de kriterier, der indgår i vurderingen af et produkts indhold

af pesticidrester. Det vil sige, at det drejer sig om grænseværdier for den tilladte mængde. Det interesserer i høj grad Socialdemokratiet.

Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt kun at interessere sig for den tilladte mængde. Det drejer sig også om kombinationen af forskellige pesticider og ikke mindst den samlede indtagelse i et livsforløb.

Metoden for at kunne leve op til disse vurderinger finder vi afgørende vigtig. Det er, som ministeren har nævnt, en lang procedure. For Socialdemokratiet er det vigtigt, at man ikke i sin iver for at opnå resultater springer over, hvor gærdet er lavest. Der må i vurderingerne tillægges en betydelig margin, så de eventuelle sundhedsrisici styres af en reel forbrugerbeskyttelse.

Derfor må der også laves regler for kontrol. Det ord, der siger, at tillid er godt, men kontrol er bedre, er jo ikke helt forkert.

Man kunne så stille spørgsmålet, om vi virkelig er så skeptiske, som jeg her giver udtryk for. Og der må jeg sige, at kontrol anser jeg for at være god forbrugerpolitik, når der er indbygget et skøn og en forventning om, at der kun sprøjtes med den mængde, som er nødvendig for at nå den ønskede effekt.

Det var den ene slags kontrolfunktion. Den anden er: Hvordan får Folketinget orientering om, hvad der foregår i Codex-komiteerne? Og det mener jeg at vi har besluttet i den beretning nr. 7 fra Europaudvalget, hvor specielt arbejdet i Codex-komiteerne omtales, altså i en halvårlig redegørelse og derudover i særlige tilfælde, hvor ministeren skal indhente mandat, eller hvor der er nogle markante sager, der skal diskuteres.

Det skal jo ikke forstås på den måde, at Europaudvalget eller det relevante ressortudvalg skal orienteres om detaljer i et forhandlingsforløb; det er ikke en rigtig fremgangsmåde. Men de væsentlige ting er det selvfølgelig afgørende at få åbenhed omkring.

Selv om beslutninger i Codex Alimentarius-komiteerne ikke er forpligtende – det er ikke en lovgivende forsamling for de enkelte lande – må det have indflydelse og vil få indflydelse på varen og varekontrollen både nu og i fremtiden. Derfor er det alligevel vigtigt, hvad der bliver vedtaget i disse komiteer.

Hvad angår mærkningsmødet i Ottawa er Socialdemokratiet enig med ministeren i, at det er områder som økologiregler, allergimærkning, mærkning af genmodificerede levnedsmidler og